

PIOTR LORENS, prof. dr hab. inż. arch.

Politechnika Gdańska

Paradygmat rozwoju współczesnego miasta

Abstrakt

Dzisiejsze przemiany struktury miast są skutkiem wielu procesów zachodzących w gospodarce i społeczeństwie współczesnego świata. Jednym z nich jest proces globalizacji, stanowiący konsekwencję nowoczesności. Jednocześnie globalizacja stanowi kombinację wielu rozmaitych procesów, w tym – urbanizacji. Jednakże na plan pierwszy wysuwa się szereg postulatów związanych z kwestią tzw. „odpowiedzialnej urbanizacji”, czego konsekwencją jest – z jednej strony – idea zrównoważonego rozwoju, z drugiej zaś – szereg innych koncepcji, stanowiących bądź przybliżenie urbanistyczne idei zrównoważonego rozwoju (jak kwestie miasta kompaktowego czy rewitalizacji i odnowy struktur miejskich) bądź równolegle rozwijane koncepcje (jak miasta inteligentnego, szczęśliwego itp.). W każdym wypadku koniecznym jest jednak przejście do aspektów praktycznych wdrażania wybranych idei i koncepcji, co przekłada się zarówno na skalę ponadlokalną (w tym – regionalną), ogólnomiejską jak i lokalną. Równolegle pojawia się kwestia zintegrowanego podejścia do planowania, często konfrontowane z koniecznością indywidualnego rozpatrywania każdego z problemów rozwojowych (i budowania dla danej sytuacji odrębnego modelu rozwiązywania problemu). Wszystkie te elementy składają się na nowe podejście do budowy współczesnej doktryny urbanistycznej, obejmującej nie tylko kwestie zasad urbanistycznych ale także sposobu planowania i wdrażania wypracowanych koncepcji. Na tym tle istotne jest uświadomienie sobie konsekwencji dla warsztatu projektowego oraz dla osób i instytucji zajmujących się budowaniem baz danych niezbędnych dla świadomego podejmowania decyzji planistycznych i rozwojowych, co jest szczególnie istotne w kontekście rozszerzenia spektrum tych decyzji o aspekty społeczne i gospodarcze. Można wręcz postawić tezę iż aspekty te będą miały pierwszorzędne znaczenie w planowaniu tych procesów w dającej się przewidzieć przyszłości.